

1945 et Tillæg een Gang for alle paa 100 Kr. for *enlige Rente-nydere* samt Ægtepar, hvoraf kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente, og paa 170 Kr. for *Ægtepar*, naar begge Ægtefæller oppebærer Rente.

Aldersrentenydere paa Alderdomshjem, jfr. Folkeforsikringslovens § 54, Stk. 2, er ikke berettigede til det her omhandlede Tillæg. Det samme gælder Rente-nydere, der ikke har Forsørgelsespligt over for andre, og som paa Tidspunktet for Hjælpens Ydelse er indlagt i en af de i Forsørgslovens § 66 omhandlede Anstalter eller for offentlig Regning eller for en anerkendt Sygekasses eller Invalidforsikringsfondens Regning henligger i offentlige eller private Sygehuse, paa Helbredelsesanstalter, Rekreationshjem el. lign. For saa vidt en Rente-nyder, der har Forsørgelsespligt over for andre, er indlagt som angivet i forrige Punktum, ydes Tillægget til den, til Fordel for hvem Renten anvendes helt eller delvis i Henhold til Folkeforsikringslovens § 53, Stk. 2, 2. Pkt., eller til den, hvem Renten i øvrigt efter det sociale Udvalgs Bestemmelse kommer til gode, jfr. Folkeforsikringslovens § 52, Stk. 3.

§ 3. De i Folkeforsikringslovens § 54, Stk. 3, omhandlede Beløb (til Smaaafornødenheder) forhøjes for Finansaaret 1945—46 med 20 Kr.

Til Aldersrentenydere paa Alderdomshjem, der ikke har Indtægt eller Formue, udbetales der i Juli Maaned 1945 som *Tillæg til de sædvanlige Ugepenge et Beløb een Gang for alle* paa 20 Kr. til enlige Aldersrentenydere og 30 Kr. til Ægtepar.

§ 4. *Klager* over, at der er nægtet Hjælp i Henhold til §§ 2 og 3, forelægges vedkommende Amtmand, hvis Afgørelse er endelig. For Københavns og Frederiksberg Kommuners Vedkommende forelægges Klager for Arbejds- og Socialministeren, hvis Afgørelse er endelig.

§ 5. De i § 2 omhandlede Tillæg *refunderes Kommunerne* efter de Regler, som gælder for den Rente, til hvilken Tillægget er ydet. I Tilfælde, hvor den ene Ægtefælle oppebærer Aldersrente og den anden Invalidrente, betragtes Tillægget som ydet med Halvdelen til hver af Ægtefællerne.